



Bruxelles, den 19.12.2013
COM(2013) 939 final

**KOMMISSIONENS SVAR PÅ DEN EUROPÆISKE REVISIONSRETS
SÆRBERETNING**

**"STATUS OVER ÉN ENKELT REVISION ("SINGLE AUDIT") OG
KOMMISSIONENS ANVENDELSE AF DE NATIONALE
REVISIONSMYNDIGHEDERS ARBEJDE PÅ SAMHØRIGHEDSOMRÅDET"**

KOMMISSIONENS SVAR PÅ DEN EUROPÆISKE REVISIONSRETS SÆRBERETNING
"STATUS OVER ÉN ENKELT REVISION ("SINGLE AUDIT") OG KOMMISSIONENS
ANVENDELSE AF DE NATIONALE REVISIONSMYNDIGHEDERS ARBEJDE PÅ
SAMHØRIGHEDSOMRÅDET"

RESUMÉ

II. Kommissionen er enig i Rettens konklusion og mener også, at der er indført et bedre system for revision af udgifterne på samhørighedsområdet for programmeringsperioden 2007-2013. Med den forbedrede lovgivningsramme er der blevet oprettet en revisionsmyndighed, som har til opgave at kontrollere udgifternes lovlighed og formelle rigtighed gennem revisionssystemer og revision af repræsentative stikprøver af transaktioner og hvert år rapportere sine konklusioner til Kommissionen i form af en revisionserklæring og en kontrolrapport.

III. Kommissionen understreger, at det sikkerhedsniveau, den kan opnå, er blevet øget væsentligt gennem lovgivningsrammen for 2007-2013, navnlig fordi den gør det muligt at vurdere sikkerheden for hvert operationelt program hvert år fra start til gennemførelse. Derfor bør kontrolomkostningerne vurderes ud fra et omkostningseffektivitetssynspunkt.

Kommissionen bemærker, at de støtteberettigede udgifter under teknisk bistand, der er til rådighed for medlemsstaterne (artikel 46 i forordning nr. 1083/2006), omfatter revision og kontrol samt forvaltnings-, overvågnings- og evalueringsomkostninger. De midler, der er til rådighed til teknisk bistand, udgør i de fleste tilfælde op til 4 % af finansieringen for hvert program.

IV. Kommissionen ser med tilfredshed på anerkendelsen af det arbejde og den betydelige indsats, som den i tæt samarbejde med revisionsmyndighederne har gjort for at sikre større ensartethed i deres tilgange og arbejdsmetoder gennem vejledning, målrettede kurser og fornyet gennemgang, der bidrager til kapacitetsopbygningen.

V. Kommissionens sikkerhed bygger på vurderingen af centrale elementer i forvaltnings- og kontrolsystemerne baseret på alle disponible revisionsresultater.

Kommissionen råder over en robust og grundig proces til analyse af de fejlprocenter, som medlemsstaterne har indberettet. Når Kommissionen ikke kan validere eller foretage en fornyet beregning af fejlprocenterne, kalkulerer den risikoniveauet ved at anvende faste fejlprocenter (5 % – 10 % – 25 % – 100 %) i stedet for upålidelige indberettede fejlprocenter i sin proces for opnåelse af sikkerhed. Brugen af supplerende værktøjer såsom den samlede restrisiko gjorde det muligt for Kommissionens tjenestegrene at overveje yderligere forbehold i sine årlige aktivitetsrapporter sammenlignet med tidligere år.

Kommissionen tilstræber altid at sikre, at rapporteringen til dechargemyndigheden giver et retvisende billede af den anslåede risiko for EU's budget for hver medlemsstat, også under hensyntagen til den flerårige korrigerende effekt. Kommissionens tjenestegrene anfører på fuldt gennemsigtig vis alle disponible oplysninger i sine årlige aktivitetsrapporter.

VI. Kommissionen kan kun tildele et program artikel 73-status, når den er nået frem til en positiv vurdering af alle elementer i forvaltnings- og kontrolsystemet. Denne vurdering af revisionsmyndighedens arbejde kræver, at der foretages en fyldestgørende fornyet revision på stedet i overensstemmelse med internationale revisionsstandarder. Kommissionen mener, at den hidtil har fulgt en forsigtig og robust fremgangsmåde, når den har tildelt visse programmer status som omfattet af bestemmelserne om én enkelt revision.

VII.

Første led:

Kommissionen råder over en grundig kontrolproces, herunder factfinding-besøg på stedet, med henblik på at sikre nøjagtigheden og pålideligheden af de fejlprocenter, der indberettes af de nationale revisionsmyndigheder. Alternativt anvender den faste fejlprocenter, når den finder, at fejlprocenterne er upålidelige. Denne proces er siden 2009 blevet suppleret af en grundig revisionsundersøgelse fra Kommissionen, hvorved 269 revisionsbesøg gjorde det muligt at kontrollere revisionsmyndighedernes arbejde, herunder ved fornyet gennemgang, der omfattede mere end 90 % af tildelingerne fra fondene. Kommissionen udfører også risikoorienterede revisioner for at kontrollere nøjagtigheden af indberettede finansielle korrektioner.

Andet led:

Kommissionen finder, at status som omfattet af bestemmelserne om én enkelt revision blev tildelt på grundlag af robuste, ensartede og gennemsigtige kriterier. Den finder endvidere, at alle krav vedrørende disse programmer er opfyldt ved udgangen af 2013.

Kommissionen vil fortsat anvende en robust fremgangsmåde, der er blevet præciseret yderligere med gennemførelsen af dens køreplan vedrørende artikel 73, som blev opdateret i september 2013.

Tredje led:

Det er Kommissionens opfattelse, at denne anbefaling blev gennemført med den opdaterede køreplan og revisionsundersøgelsen vedrørende kontrol med artikel 73, der blev vedtaget i september 2013.

Efter meddelelsen af den første række af artikel 73-beslutninger i 2012 og på grundlag af pilotbesøg udviklede Kommissionens tjenestegrene en revisionsmetode til gennemførelse af kontrolbesøg, der omfatter fornyet gennemgang og revision af arbejdsdokumenter i overensstemmelse med internationale standarder om revision.

Fjerde led:

Kommissionen har i sit forslag til forordning om fælles bestemmelser for 2014-2020 åbnet mulighed for at foretage finansielle nettokorrektioner i tilfælde af alvorlige uregelmæssigheder, der er konstateret efter fremlæggelsen af årsregnskaberne, og som ikke tidligere er afsløret og/eller indberettet af revisionsmyndigheden, hvilket lovgiveren har tilsluttet sig.

Det er Kommissionens hensigt i den sekundære lovgivning at foreslå, at de faste korrektioner kan øges for gentagne overtrædelser, som indebærer de samme mangler, når medlemsstaten har undladt at træffe passende korrigerende foranstaltninger for den del af systemet, der var berørt og omfattet af en tidligere korrektion.

Femte led:

Kommissionen er ved at træffe foranstaltninger til sikring af forbedret sekundær lovgivning og rettidig og fuldstændig vejledning inden for en stabil metodologisk ramme for revisionsmyndighedernes arbejde på grundlag af erfaringen fra hele programmeringsperioden 2007-2013.

Kommissionen vil yderligere præcisere visse aspekter af den eksisterende vejledning skriftligt inden udgangen af 2013.

Endvidere er Kommissionen i henhold til forordningen vedrørende programmeringsperioden 2014-2020 bemyndiget til via gennemførelsesretsakter og delegerede retsakter at vedtage bindende modeller for og/eller krav til revisionsmyndighedernes arbejde, der skal bygge på erfaringer og god praksis fra programmeringsperioden 2007-2013.

Sjette led:

Kommissionen mener, at denne anbefaling allerede er gennemført i konsekvensanalysen fra 2011 (se fodnote 71). Den bemærker endvidere, at beslutningen om at yde teknisk bistand i forbindelse med forskellige kategorier af omkostninger træffes af medlemsstaterne efter ordningen med delt forvaltning og i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Endvidere styrker Kommissionen i forordningen vedrørende 2014-2020 sin tilgang til omkostningseffektivitet på samhørighedsområdet. Som følge heraf skal de nyligt udformede ordninger for gennemførelsen af fondene, herunder i forbindelse med kontrol, "(...) *overholde proportionalitetsprincippet i forbindelse med omfanget af den tildelte støtte og under hensyntagen til den overordnede målsætning om at mindske den administrative byrde for organer, der er involveret i forvaltning af og kontrol med programmerne*".

INDLEDNING

7. I 2012 modtog GD for Regionalpolitik og Bypolitik og GD for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusion (herefter benævnt "GD for Beskæftigelse") henholdsvis 680 og 522 systemrevisionsrapporter fra revisionsmyndighederne. Kommissionen analyserer resultaterne af alle revisionsrapporter og anvender dem i forbindelse med sin tilsynsrolle i løbet af det år, hvor der indledes afbrydelses-/præsuspensionsprocedurer, når det er nødvendigt, og i sin proces for opnåelse af sikkerhed.

9. For at GD for Regionalpolitik og Bypolitik og GD for Beskæftigelse kan fæste lid til de revisionsresultater og fejlprocenter, der er indberettet af revisionsmyndighederne og i overensstemmelse med internationale revisionsstandarder, har de hidtil udført en omfattende vurdering og fornyet gennemgang af revisionsmyndighedernes arbejde, der er og fortsat vil være den vigtigste undersøgelse, som GD for Regionalpolitik og Bypolitik og GD for Beskæftigelse foretager.

Når der konstateres mangler i revisionsmyndighedernes arbejde, gennemføres der afhængigt af, hvor alvorlige de krævede forbedringer er, omfattende handlingsplaner, om nødvendigt ledsaget af afbrydelses-/suspensionsprocedurer, for at afhjælpe disse mangler og bringe revisionsarbejdet i overensstemmelse med de gældende standarder. Denne fornyede gennemgang af revisionsmyndighedernes arbejde muliggjorde også en omfattende kapacitetsopbygning ved at dele revisionstjeklister, gøre opmærksom på risikoområder og kortlægge områder og løsninger med henblik på at forbedre det nationale revisionsarbejde.

Den metode, der benyttes i processen for opnåelse af sikkerhed og i forbindelse med forbehold, er beskrevet i bilag 4 til de årlige aktivitetsrapporter fra GD for Regionalpolitik og Bypolitik og GD for Beskæftigelse.

Tekstboks 2 – Anvendelse af de rapporterede fejlprocenter fra de nationale revisionsmyndigheder i Kommissionens proces for opnåelse af sikkerhed

Analysen af de fejlprocenter, der indberettes af revisionsmyndighederne for hvert år, skal finde sted for alle 434 programmer under EFRU, Samhørighedsfonden og ESF i god tid inden den årlige aktivitetsrapport, hvoraf en foreløbig udgave skal foreligge senest ved udgangen af februar (og tilpasses indtil datoen for undertegnelsen den 31. marts). Kommissionen understreger, at formålet er at angive kalkulerede fejlprocenter inden for et statistisk validt område, eller i tilfælde af ikkestatistiske stikprøver som fastsat i forordningen nyttige indikatorer til vurdering af risikoen for betalingerne til programmerne i vurderingsåret.

Kommissionen anvender også faste fejlprocenter til at kalkulere risikoen, når den mener, at de indberettede fejlprocenter er upålidelige.

Kommissionen henviser i de årlige aktivitetsrapporter til den gennemsnitlige risikoprocent for alle programmer i hver medlemsstat på grundlag af validerede fejlprocenter med henblik på at kvantificere de beløb, som indgår i de mellemliggende betalinger, der er foretaget i vurderingsåret, og som er risikofyldt. På grund af den tidsforskydning, der er forudset i forordningen for at give revisionsmyndighederne tid til at udføre deres revisioner, er dette skøn over risikoen i forbindelse med betalinger, som er foretaget i år N, baseret på den validerede fejlprocent, der er indberettet for udgifter anmeldt i år N-1, der er det bedste skøn, som var til rådighed på tidspunktet for undertegnelsen af den årlige aktivitetsrapport. Siden 2012 har GD for Regionalpolitik og Bypolitik og GD for Beskæftigelse i deres årlige aktivitetsrapport også angivet den gennemsnitlige samlede (flerårige) restrisiko for hver medlemsstat under hensyntagen til alle korrektioner, der er indberettet af medlemsstaterne som fratrukket i alle betalingskrav indtil udgangen af år N.

10. Ifølge den metode, som Kommissionen benytter i sin proces for opnåelse af sikkerhed, ville et program med en valideret fejlprocent på over 5 % allerede blive omfattet af et forbehold på trin 1, medmindre den nødvendige finansielle korrektion og handlingsplan er blevet gennemført inden undertegnelsen af den årlige aktivitetsrapport (se også punkt 40).

11. Kommissionen er enig i, at processerne for Rettens beregning af en samlet fejlprocent og Kommissionens vurdering af risikoen for dens betalinger i året afviger fra hinanden af de af Retten anførte grunde og på grund af de forskellige institutionelle rollers karakter. Formålet med denne proces er dog i hovedsagen den samme, nemlig at vurdere risikoen for EU-budgettet i et bestemt år.

Kommissionen tager hensyn til alle disse forskelle i sin vurdering, navnlig tidsforskelle ved kvantificeringen af fejl i forbindelse med offentlige indkøb. Dette underbygges af, at resultatet af denne vurdering er i overensstemmelse med de fejlprocenter, som Retten har beregnet, hvilket har været tilfældet de sidste tre år i træk for GD for Beskæftigelse og de sidste to år i træk for GD for Regionalpolitik og Bypolitik.

Kommissionens vurdering tager også hensyn til samhørighedspolitikens flerårige karakter og til det enkelte programs korrigerende effekt gennem beregningen af en samlet restrisiko.

Nogle af de forskelle, som Retten har anført, vil blive fjernet i lovgivningsrammen for programmeringsperioden 2014-2020, hvilket vil skabe endnu bedre muligheder for at gennemføre princippet om én enkelt revision.

12. Kommissionen ser med tilfredshed på principperne i udtalelse nr. 2/2004, der har været et vigtigt element i udarbejdelsen af forordningerne for 2007-2013 vedrørende etableringen af forvaltnings- og kontrolsystemerne.

15. Kommissionen hilser Rettens konklusion velkommen. Kommissionen har generelt udformet sit system i overensstemmelse med de principper om én enkelt revision, som Retten har fastsat (se også punkt 80).

Fordelen for Kommissionen ved at anvende artikel 73 ligger primært i, at den kan koncentrere sine begrænsede revisionsressourcer om programmer og myndigheder, hvortil der er knyttet en højere risiko, frem for at reducere sit samlede kontrolarbejde. Endvidere kræver én enkelt revision fortsat overvågning af revisionsmyndighedens arbejde og er derfor fortsat et vigtigt spørgsmål.

16. Betingelserne for tildeling af artikel 73-status er både knyttet til pålideligheden af revisionsmyndighedens arbejde og velfungerende forvaltnings- og kontrolsystemer. Kommissionen skal derfor udføre et betydeligt detaljeret revisionsarbejde i overensstemmelse med internationale revisionsstandarder, før den kan tildele artikel 73-status. Dette forklarer også, hvorfor artikel 73-status først kan tildeles, når et program har været gennemført i nogle år.

Det betyder også, at der, såfremt et programs forvaltnings- og kontrolsystem, uafhængigt af revisionsmyndigheden, fortsat ikke er tilstrækkeligt robust, ikke kan tildeles programmet artikel 73-

status, selv om Kommissionen på grundlag af sit revisionsarbejde er tilfreds med den måde, revisionsmyndigheden fungerer på.

Fælles svar på punkt 17, 18 og 19:

Hver beslutning om at tildele artikel 73-status er specifik for et program, der henhører under det respektive generaldirektorat i Kommissionen.

Betingelserne for at tildele et program artikel 73-status er fastsat i køreplanen for gennemførelse af artikel 73, der blev drøftet med revisionsmyndighederne i 2009 og 2010 og endeligt udformet den 13. oktober 2010. Revisionsmyndighederne er derfor blevet fuldt inddraget og orienteret om kriterierne for og fordelene ved at opnå artikel 73-status for et bestemt program.

Den oprindelige køreplan blev formelt opdateret i september 2013 efter de første beslutninger om at tildele artikel 73-status i begyndelsen af 2012. Opdateringen vedrører præciseringen af betingelserne for at tildele artikel 73-status samt de korrigerende foranstaltninger, der skal træffes, hvis en eller flere af betingelserne (midlertidigt) ikke længere er opfyldt. Endvidere er der i fællesskab blevet tilrettelagt en særlig revisionsundersøgelse, som fastlægger metoden for og foranstaltningerne til overvågning af gennemførelsen af artikel 73, og som gennemføres af alle Kommissionens relevante tjenestegrene i henhold til den tværtjenstlige aftale mellem dem.

Som det fremgår af den opdaterede køreplan og af denne revisionsundersøgelse, vil Kommissionen træffe beslutning om at genoptage sine egne revisionsbesøg på stedet, når der ikke længere er grundlag for fortsat at fæste lid revisionsmyndighedernes arbejde. Dette kan skyldes, at der ikke er blevet indberettet materielle mangler, og at de ikke er taget i betragtning i den årlige revisionserklæring for et givet år, og at en anmodning fra Kommissionen om gennemførelse af handlingsplaner/korrigerende foranstaltninger ikke er blevet fulgt op af revisionsmyndigheden på korrekt vis.

BEMÆRKNINGER

27. Som det fremgår af resuméet af den årlige aktivitetsrapport for 2012 fra GD for Regionalpolitik og Bypolitik, skyldes faldet i antallet af forbehold primært de korrigerende foranstaltninger, der er truffet i medlemsstaterne, og Kommissionens gennemførelse af finansielle korrektioner (se den årlige aktivitetsrapport for 2012 fra GD for Regionalpolitik og Bypolitik, s. 46-49). Den stramme politik, som GD for Regionalpolitik og Bypolitik har fulgt vedrørende advarsler, afbrydelser, suspensioner og finansielle korrektioner, har virket som et incitament for de pågældende medlemsstater til at forbedre svage forvaltnings- og kontrolsystemer.

29. Ud over de to indikatorer, som Retten har nævnt, har Kommissionen baseret sin sikkerhed på en grundig proces og forskellige skridt, idet den har taget hensyn til mange andre revisionsresultater på nationalt plan og EU-plan og oplysninger, som går langt ud over de to indikatorer, Retten har anført.

Resultatet af denne proces og analyse er beskrevet udførligt i de respektive årlige aktivitetsrapporter for 2012 fra GD for Regionalpolitik og Bypolitik og GD for Beskæftigelse (se s. 35 og bilag 9 og s. 37 og bilag 8 i generaldirektoraternes respektive årlige aktivitetsrapporter).

Fælles svar på punkt 30 og tekstboks 4:

Kommissionen anerkender den grundlæggende rolle, som revisionsmyndighederne spiller, og vigtigheden af at sikre nøjagtigheden og pålideligheden af oplysningerne i de årlige kontrolrapporter.

Derfor udførte Kommissionen et omfattende revisionsarbejde gennem 269 revisionsbesøg i løbet af årene for at vurdere effektiviteten af revisionsmyndighedernes arbejde, der omfatter 96 % og 99 % af tildelingerne fra henholdsvis EFRU/Samhørighedsfonden og ESF.

Mellem 2009 og 2013 viste Kommissionens fornyede revision af revisionsmyndighederne, at:

- GD for Regionalpolitik og Bypolitik konkluderede, at foreløbig 38 ud af 47 reviderede revisionsmyndigheder var pålidelige
- GD for Beskæftigelse konkluderede, at 78 ud af 84 revisionsmyndigheder var pålidelige.

Kommissionen mener derfor, at den har opnået rimelig sikkerhed for, at revisionsmyndighederne, der dækker ca. 90 % af tildelingerne af midler, opfylder kravene i artikel 62 i forordningen og udgør et pålideligt grundlag for Kommissionens revision og for anvendelsen af modellen med én enkelt revision.

Disse resultater suppleres af Rettens undersøgelser af revisionsmyndighederne i de sidste tre år.

Navnlig når Kommissionen nærer tvivl om nøjagtigheden og pålideligheden af de fejlprocenter, som de nationale revisionsmyndigheder har indberettet, offentliggør den i sin årlige aktivitetsrapport de indberettede fejlprocenter, der genberegnes, når der **foreligger** tilstrækkelige oplysninger, eller erstattes af faste fejlprocenter, når de betragtes som upålidelige.

Første led:

I to tilfælde bemærker Kommissionen, at der var visse svagheder i stikprøvemethoden, men den mener ikke, at de havde nogen nævneværdig virkning.

I tre tilfælde havde Kommissionen konstateret svagheder svarende til dem, som Retten har anført, og truffet passende foranstaltninger. I ét tilfælde, som Retten påpegede i 2013, er opfølgningen endnu ikke afsluttet.

Andet led:

I seks tilfælde finder Kommissionen, at revisionsmyndighederne er effektive med hensyn til revision af operationer. I de resterende seks tilfælde fulgte Kommissionen op på de svagheder, som Retten havde afsløret.

Tredje led:

I to tilfælde er Kommissionen enig i, at der var visse svagheder i revisionsmyndighedernes procedurer, og sørgede for at følge op på dem. Kommissionens vurdering af de indberettede fejlprocenter og de årlige kontrolrapporter mundede ud i relevante konklusioner, hvori der også blev taget hensyn til det supplerende revisionsarbejde, som revisionsmyndigheden har udført efter anmodning fra Kommissionen, hvor det var nødvendigt.

I de resterende tre tilfælde havde Kommissionen konstateret svagheder svarende til dem, som Retten har påpeget, og truffet passende foranstaltninger, herunder afbrydelse af betalingerne, indtil den pågældende revisionsmyndighed havde gennemført afhjælpende foranstaltninger.

Som følge af de foranstaltninger, der er truffet for at afhjælpe de konstaterede svagheder, har Kommissionen i dag rimelig sikkerhed for, at alle undtagen én af de revisionsmyndigheder under EFRU, Samhørighedsfonden og ESF, som Retten har undersøgt, er effektive. Med hensyn til den resterende revisionsmyndighed, der ifølge Kommissionen og Retten ikke er effektiv, er der fortsat afhjælpende foranstaltninger i gang for visse programmer under EFRU/Samhørighedsfonden og ESF.

For de fem revisionsmyndigheder, der underrapporterede fejlprocenter for programmer under EFRU/Samhørighedsfonden enten i 2010, 2011 eller 2012, er situationen som følger:

- I ét tilfælde havde underrapporteringen ingen indvirkning på Kommissionens vurdering, fordi revisionsmyndighedens udtalelse var ledsaget af forbehold, og fordi der var taget forbehold i den årlige aktivitetsrapport for 2010.
- Den samlede restrisiko var på under 2 % i et andet tilfælde.
- Kommissionen betragtede de indberettede fejlprocenter som upålidelige og anvendte faste fejlprocenter i sin proces for opnåelse af sikkerhed i tre tilfælde, og den tog forbehold i de respektive årlige aktivitetsrapporter og afbrød betalingerne til de relevante programmer.

Kommissionen samarbejder endvidere proaktivt med disse revisionsmyndigheder for at forbedre pålideligheden af deres indberettede fejlprocenter.

31. Kommissionen afbryder betalingerne, så snart den har oplysninger, som tyder på problemer, herunder i den måde, en revisionsmyndighed fungerer på. Endvidere fører begrundet dokumentation for mangler i den måde, en revisionsmyndighed fungerer på, som følge af en revision foretaget af Kommissionen altid til, at der indledes en suspensionsprocedure, indtil medlemsstaten har truffet de nødvendige korrigerende foranstaltninger.

De korrigerende foranstaltninger er blevet styrket yderligere i udkastet til forordninger for programmeringsperioden 2014-2020, ifølge hvilke der skal foretages finansielle nettokorrekationer i tilfælde af alvorlige uregelmæssigheder, der er konstateret efter fremlæggelsen af årsregnskaberne, og som ikke tidligere er blevet afsløret/indberettet af programmets revisionsmyndighed.

Fælles svar på punkt 32 og 33:

Kommissionen har udviklet en robust metode til at kontrollere og validere de fejlprocenter, som indberettes af revisionsmyndighederne. Kommissionens konklusioner af skrivebordsgennemgangen med hensyn til nøjagtigheden og pålideligheden af de fejlprocenter, der er anført i de årlige kontrolrapporter, bygger også på den forsikring, der er opnået gennem den omfattende revisionsundersøgelse af gennemgangen af revisionsmyndighedernes arbejde (se svarene på punkt 9).

Gennem denne skrivebordsgennemgang afklarer Kommissionen enhver tvivl, der måtte opstå med hensyn til nøjagtigheden og/eller pålideligheden af de indberettede fejlprocenter. Den opnår om nødvendigt detaljerede revisionsresultater til støtte for beregningen af fejlprocenten skriftligt eller ved factfinding-besøg på stedet.

I 2013 foretog Kommissionens tjenestegrene 12 factfinding-besøg på stedet, der omfattede 64 programmer under EFRU/Samhørighedsfonden i 11 medlemsstater, og 15 besøg, som omfattede 23 programmer under ESF i 10 medlemsstater. På grundlag af alle indsamlede oplysninger justerede Kommissionen de indberettede fejlprocenter for henholdsvis 21 % og 15 % af programmerne under EFRU/Samhørighedsfonden og ESF og betragtede 11 % af de indberettede fejlprocenter for alle programmer som upålidelige og erstattede dem derfor med faste fejlprocenter.

Endvidere vil Kommissionen for de to OP'er under ESF ud af de 51 gerne understrege, at Retten i punkt 6.34 i sin årsberetning for 2012 anfører, at manglerne i de fejlprocenter, som

revisionsmyndighederne har indberettet, "*ikke rejser tvivl om antallet og effekten af GD EMPL's forbehold i 2012*". For yderligere 44 programmer under EFRU/Samhørighedsfonden bemærker Kommissionen, at de mindre uoverensstemmelser, som Retten har påpeget, ikke rejser tvivl om antallet og effekten af de forbehold, som GD for Regionalpolitik og Bypolitik tog i 2012.

Se også svarene på punkt 34 og 35.

34. Kommission mener, at den omstændighed, at Kommissionens egen kalkulerede fejlprocent som anført i den årlige aktivitetsrapport fra GD for Beskæftigelse for tredje år i træk er i overensstemmelse med Rettens mest sandsynlige fejlprocent, bekræfter validiteten og pålideligheden af dens fremgangsmåde.

For 2011 og 2012 ligger de kalkulerede fejlprocenter, som GD for Beskæftigelse har oplyst i sin årlige aktivitetsrapport, inden for et interval på mellem henholdsvis 2,0 % og 2,5 % (se side 43 i den årlige aktivitetsrapport for 2011) og 2,3 % og 3,2 % (se side 37 i den årlige aktivitetsrapport for 2012). Rettens fejlprocenter for disse år var på henholdsvis 2,2 % og 3,2 %. Derfor mener Kommissionen, at den fejlprocent, som GD for Beskæftigelse anvender i sin årlige aktivitetsrapport for 2010, og som svarer til de resultater, der er opnået gennem Rettens revisionserklæring, er pålidelig.

For programmer under EFRU/Samhørighedsfonden bekræfter Retten også i sin årsberetning for 2012, at det skøn, som GD for Regionalpolitik og Bypolitik har foretaget vedrørende risikofyldte beløb for 2012, byggede på fejlprocenter, som var indberettet af revisionsmyndighederne i forbindelse med udgifter for 2011, og dette er i tråd med Rettens vurdering (punkt 5.55 i rettens årsberetning for 2012).

Første led:

Kommissionen bemærker, at de 51 programmer, som Retten nævner, svarer til det arbejde, som er udført af ni revisionsmyndigheder ud af i alt 112 revisionsmyndigheder med ansvar for EFRU, ESF og Samhørighedsfonden. Den bemærker, at det tekniske spørgsmål, der er opstået i forbindelse med 31 programmer, som er grupperet i én stikprøve, ikke ændrer revisionsmyndighedens og Kommissions vurderinger.

I de resterende tilfælde er det Kommissionens opfattelse, at der forelå tilstrækkelige oplysninger til at drage passende konklusioner om de fejlprocenter, som revisionsmyndighederne har indberettet.

Se Kommissionens svar på punkt 32 ovenfor.

Andet led:

Kommissionen glæder sig over, at Retten er nået frem til de samme konklusioner for alle 138 reviderede tilfælde undtagen fem. Med hensyn til disse fem tilfælde, der vedrører to revisionsmyndigheder, bekræfter Kommissionen den vurdering, som den gav udtryk for i den årlige aktivitetsrapport for 2012 efter en indgående analyse af forklaringerne fra de relevante revisionsmyndigheder, og at der ikke var nogen grund til at tage forbehold. For fire af disse programmer, der er grupperet i én enkelt stikprøve, blev fejlen korrigeret i 2012, og Kommissionen mener derfor ikke, at den skal medtages i beregningen af den kalkulerede fejlprocent. For det femte program mener Kommissionen, at det ville have haft en meget begrænset virkning for fejlprocenten, hvis man havde taget hensyn til den del af udgifterne, der blev udelukket fra den population, som skulle revideres.

Se også Kommissionens svar på punkt 5.52, fjerde led, og punkt 5.57 i Rettens årsberetning for 2012.

Kommissionen mener derfor, at den har udøvet sin tilsynsfunktion korrekt i forbindelse med de fejlprocenter, der er indberettet af revisionsmyndighederne.

35. I overensstemmelse med den metode, der blev anvendt i forbindelse med den årlige aktivitetsrapport for 2010, var de validerede fejlprocenter et af de elementer, der indgik i den endelige vurdering af programmerne, som blev foretaget af GD for Regionalpolitik og Bypolitik. De blev ikke anvendt til beregning af de risikofyldte minimums- og maksimumsbetalinger, der var baseret på den metode, som blev anvendt i de foregående år. Som det udtrykkeligt er anført i den årlige aktivitetsrapport for 2010 (s. 69), anslog GD for Regionalpolitik og Bypolitik det risikofyldte beløb til at udgøre mellem 0,8 % og 1,7 % af dets betalinger for 2010 og fandt, at "de fejlprocenter, som de nationale revisionsmyndigheder har indberettet, og som vedrører udgifter anmeldt i 2009, skal fortolkes forsigtigt ved vurderingen af, hvordan systemerne fungerer i 2010" (s. 31). Alle indberettede fejlprocenter blev i 2011 og de følgende år vurderet og valideret af GD for Regionalpolitik og Bypolitik, herunder opad eller ved hjælp af faste fejlprocenter i mere end halvdelen af tilfældene. I nogle tilfælde har revisionsmyndighederne indberettet pålidelige reviderede fejlprocenter i 2011 og 2012.

Siden 2011 har GD for Regionalpolitik og Bypolitik revideret sin metode, så det er muligt at foretage et mere nøjagtigt skøn over det risikofyldte beløb på grundlag af fejlprocenter, som er indberettet af revisionsmyndighederne og valideret af Kommissionens tjenestegrene. Samtidig indførte GD for Regionalpolitik og Bypolitik beregningen af en samlet restrisiko, hvori der blev taget hensyn til de finansielle korrektioner, som medlemsstaterne har foretaget. Til brug for denne beregning anvender GD for Regionalpolitik og Bypolitik således validerede fejlprocenter for alle år siden programmeringsperiodens start, herunder fejlprocenter, der efterfølgende er blevet revideret af revisionsmyndighederne, fejlprocenter, som den kunne genberegne, og faste fejlprocenter. Derfor har de begrænsninger, der blev fastsat for fejlprocenterne på tidspunktet for rapporteringen i 2010, ingen indvirkning på Kommissionens beregning af den samlede restrisiko i 2012. Retten bekræftede i sin årsberetning for 2012, at det skøn, som GD for Regionalpolitik og Bypolitik har foretaget over risikofyldte beløb for 2012, er i tråd med Rettens vurdering (punkt 5.55 i rettens årsberetning for 2012).

Med hensyn til GD for Beskæftigelse henviser Kommissionen til punkt 34.

36. Kommissionen har aktivt fremmet brugen af statistiske stikprøver i 2012/2013 gennem sin opdaterede stikprøvevejledning fra april 2013, selv i tilfælde af små populationer af operationer, med henblik på at opnå repræsentative resultater i et stigende antal programmer.

Det bør endvidere bemærkes, at fejlprocenten også kan være repræsentativ, såfremt der benyttes en formel metode til ikkestatistiske stikprøver, eller når den reviderede stikprøve sikrer en høj dækning af udgifterne.

Ikkestatistiske stikprøver til små populationer af operationer er dog i overensstemmelse med forordningen og giver den bedste tilgængelige indikation af den samlede risiko for de pågældende programmer. I sådanne tilfælde tager Kommissionen også hensyn til populationens særlige kendetegn og til revisionsdækningen. Kommissionen har også anvendt disse indikatorer i sin proces for opnåelse af sikkerhed og til beregningen af den samlede restrisiko.

Under alle omstændigheder anvender Kommissionen faste fejlprocenter, når den betragter den indberettede fejlprocent som upålidelig.

37. Kommissionen er enig med Retten i, at indregning af finansielle korrektioner er en kompleks opgave på grund af tidsforskellene mellem medlemsstaternes indberetninger og fristerne for Kommissionens årlige aktivitetsrapporter og de forskellige aktører, der er involveret i gennemførelsen. For at afspejle den flerårige karakter af programgennemførelsen, herunder af de finansielle korrektioner, beregner Kommissionen en samlet restrisiko, der er en indikator for, hvordan programmets korrigerende effekt udvikler sig fra år til år. Kommissionen tilstræber at sikre

en restfejlprocent, der ligger under væsentlighedstærsklen i slutningen af programmeringsperioden, ved at tage hensyn til alle finansielle korrektioner, som er foretaget i et programs levetid.

38. Kommissionen er nødt til at arbejde med oplysninger, der tilvejebringes af medlemsstaterne i slutningen af marts hvert år i henhold til lovgivningsmæssige krav, og som er til rådighed inden for rammerne af samhørighedspolitikens flerårige struktur.

Første led:

Kommissionen er nødt til at beregne den samlede restrisiko pr. udgangen af vurderingsåret i den årlige aktivitetsrapport. Den samlede restrisiko er en indikator for programmets korrigerende effekt over flere år under hensyntagen til de oplysninger, der er til rådighed på tidspunktet for beregningen, både i henseende til risiko og de finansielle korrektioner, der er foretaget.

På tidspunktet for den årlige aktivitetsrapport råder Kommissionen over medlemsstaternes indberetninger om finansielle korrektioner, der er indberettet i det foregående år, og data, som er indberettet for indeværende år for nogle programmets vedkommende. Disse oplysninger kan revideres af Kommissionen, eftersom de fleste korrektioner indledes efter anmodning fra Kommissionen selv.

Kommissionen har i de sidste tre år endvidere udført specifikt risikoorienteret revisionsarbejde, der omfatter 68 operationelle programmer, for at sikre at de korrektioner, som medlemsstaterne har indberettet, faktisk gennemføres, og fratrækker i tilfælde af tvivl eller utilstrækkelig dokumentation de pågældende beløb i de samlede finansielle korrektioner under hensyntagen til formålene med beregningen af restfejlprocenten.

Andet led:

Som anført i vejledningen om behandling af fejl, der er afsløret i den årlige kontrolrapport (COCOF_11-0041-01-EN af 7. december 2011), skal revisionsmyndighederne kalkulere restfejlprocenten på grundlag af alle revisionsresultater og bør ikke tage hensyn til finansielle korrektioner, der er foretaget som følge af deres revisioner med henblik på beregning af de forventede fejlprocenter. Ved udarbejdelsen af deres revisionserklæring kan de tage hensyn til senere hændelser i form af finansielle korrektioner, som er foretaget siden afslutningen af deres revision. Hvis disse korrektioner er tilstrækkelige til at mindske den kalkulerede fejlprocent, kan revisionsmyndigheden beslutte at afgive en erklæring uden forbehold, men skal fortsat indberette den beregnede fejlprocent.

Kommissionen vil erindre revisionsmyndighederne om denne regel.

Tredje led:

Ikke gennemførte inddrivelses bygger på indtægtsordrer, som er udstedt af medlemsstaten, og skal udføres. De kræves i henhold til forordningen, og det er rimeligt at tage hensyn til disse korrigerende foranstaltninger.

Fjerde led:

Medlemsstaterne skal i overensstemmelse med forordningen indberette enhver tilbagetrækning, som er indeholdt i et betalingskrav fra det foregående år. Som præciseret i vejledningen [fodnote: ref. COCOF 10/0002/02 af 17.3.2010] er tilbagetrækninger endelige og kan ikke genindsættes i efterfølgende betalingsanmodninger, medmindre det senere konstateres, at det uregelmæssige beløb er i overensstemmelse med reglerne og støtteberettiget. I sådanne tilfælde bør attesteringsmyndigheden korrigere sin indberetning. Kommissionen vil erindre attesteringsmyndighederne om denne regel.

39. Siden de årlige aktivitetsrapporter for 2011, som blev offentliggjort i marts 2012, er eventuelle tilfælde af negative restfejlprocenter blevet justeret til mindst 0 som led i de procedurer, Kommissionen har indført for at undgå at undervurdere beregningen af en samlet restrisiko.

Den samlede restrisiko afspejler et programs samlede korrigerende effekt under hensyn til det bedste skøn over risikoen, den validerede fejlprocent og oplysninger om alle korrektioner, der er foretaget, uanset hvor konstateringen stammer fra (forvaltningsmyndighed, attesteringsmyndighed eller revisionsmyndighed). I ekstreme tilfælde viser en samlet restrisiko på nul derfor, at de samlede korrektioner, der er indberettet og knyttet til udgifter, som tidligere var medtaget i betalingsanmodninger til Kommissionen, var højere end den kalkulerede samlede risiko for programmet på tidspunktet for beregningen.

40. Forbehold bygger primært på vurderingen af forvaltnings- og kontrolsystemet og den kalkulerede fejlprocent. Den samlede restrisiko er en anden indikator for, om der er behov for yderligere forbehold. Navnlig, men ikke udelukkende, når den validerede fejlprocent er på mellem 2 % og 5 %, gør den det muligt at beslutte, om der bør tages yderligere forbehold. Den er bestemt ikke hovedkilden til forbehold i den årlige aktivitetsrapport, men en supplerende kilde.

Denne strategi blev fulgt i forbindelse med 65 ud af de 67 programmer under EFRU/Samhørighedsfonden, som Retten har nævnt. For de resterende to programmer blev der som anført af Retten i bilag III til beretningen gjort undtagelser i overensstemmelse med metoden for den årlige aktivitetsrapport, og de blev offentliggjort i den årlige aktivitetsrapport, da alle nødvendige finansielle korrektioner var blevet gennemført i god tid inden processen for opnåelse af sikkerhed (jf. den årlige aktivitetsrapport for 2012 fra GD for Regionalpolitik og Bypolitik, s. 35).

For de fire OP'er under ESF med "kalkulerede fejlprocenter" på over 5 % var de nødvendige finansielle korrektioner allerede blevet foretaget, da den årlige aktivitetsrapport for 2012 fra GD for Beskæftigelse blev offentliggjort. Derfor var de beregnede samlede fejlprocenter for disse OP'er på under 2 %. Ifølge Kommissionens stående instruks for aktivitetsrapporten for 2012 kræves der kun et (kvantificeret) forbehold, hvis den samlede finansielle risiko er over 2 %. Endvidere var der for de pågældende fire programmer indført passende handlingsplaner for at forhindre, at disse problemer dukker op igen.

Kommissionen bemærker endvidere, at Retten i punkt 6.34 i sin årsberetning for 2012 anfører, at manglerne i de fejlprocenter, som revisionsmyndighederne har indberettet, "*ikke rejser tvivl om antallet og effekten af GD EMPL's forbehold i 2012*".

43. Der er to processer, som bør holdes klart adskilt: dels den formelle tillid til revisionsmyndighedens arbejde på de betingelser, der er fastsat i artikel 73 i forordningen, dels den omstændighed, at Kommissionen, for så vidt angår den årlige proces for opnåelse af sikkerhed, efter sin grundige vurdering af den årlige kontrolrapport og under hensyn til sin fornyede gennemgang på stedet kan validere og således fæste lid til de indberettede revisionsresultater.

De tal, som Retten har rapporteret, afspejler den forsigtige tilgang, som Kommissionen har fulgt,



Bruxelles, den XXX
[...] (2013) XXX

KOMMISSIONENS SVAR PÅ DEN EUROPÆISKE REVISIONSRETS SÆRBERETNING

"STATUS OVER ÉN ENKELT REVISION ("SINGLE AUDIT") OG KOMMISSIONENS ANVENDELSE AF DE NATIONALE REVISIONSMYNDIGHEDERS ARBEJDE PÅ SAMHØRIGHEDSOMRÅDET"

jf. pu
nkt 47, og den dobbelte betingelse om, at man ikke kun skal kunne stole på revisionsmyndighedens arbejde og de indberettede fejlprocenter, men også at alle elementer i forvaltnings- og kontrolsystemet for det pågældende program skal være fuldt effektive (se også svaret på punkt 16).

Endvidere udløser opfyldelsen af betingelserne ikke automatisk en beslutning fra Kommissionen om tildeling af artikel 73-status. Kommissionen benytter sin professionelle dømmekraft til at afveje alle andre relevante faktorer, herunder bl.a. hvor væsentlig og kritisk det enkelte OP er for fonden som helhed.

Fælles svar på punkt 44-46:

Kommissionen kunne også tildele artikel 73-status, når der er blevet udført tilstrækkeligt revisionsarbejde i overensstemmelse med internationale revisionsstandarder, og der kan opnås en positiv vurdering af revisionsmyndigheden.

Hertil kommer, at selv om der blev truffet beslutninger om at tildele artikel 73-status i det sjette år af programmeringsperioden 2007-2013, fortsætter den praktiske gennemførelse af programmerne indtil 2015 og afsluttes først i 2017. Endvidere kan gennemførelsen af princippet om én enkelt revision spille en rolle for udformningen af forvaltnings- og kontrolsystemerne for den næste programmeringsperiode, og princippet vil blive opretholdt og få positiv virkning helt frem til 2023.

Det blev forsigtigt antydnet i 2010-køreplanen, at en første gruppe af revisionsmyndigheder opfylder forudsætningerne for at drage nytte eller måske allerede kan drage nytte af princippet om én enkelt revision for visse programmer/systemer, og Kommissionen vil primært fæste lid til revisionsmyndighedens udtalelse. Kommissionen kunne derfor ikke foregribe en nøjagtig tidsplan, før den havde foretaget sin revision. Ifølge betingelserne i forordningen samt revisionsstandarderne skal Kommissionen opnå robuste revisionsresultater efter kontradiktoriske procedurer, inden den

kan beslutte at tildele et bestemt program artikel 73-status. Dette var kun muligt, efter at Kommissionen havde foretaget en grundig fornyet gennemgang på stedet som led i sin revisionsundersøgelse ("kontrol af revisionsmyndighedernes arbejde"), der blev gennemført fra 2009.

Kommissionen valgte således en forsigtig fremgangsmåde, da den første artikel 73-status først blev tildelt efter modtagelsen af de årlige kontrolrapporter for 2010 og 2011, der var de første, hvori der blev rapporteret om fejlprocenter. I samme periode ydede Kommissionen vedledning i udarbejdelsen af disse rapporter, behandlingen af fejl, stikprøver osv., for at sikre at de modtagne oplysninger var pålidelige og ensartede.

Se også svaret på punkt 30.

47. Kommissionen sigter mod at opnå *en høj grad af sikkerhed for, at forvaltnings- og kontrolsystemerne fungerer effektivt*, gennem vurdering af detaljerede nøglekrav og funktioner for hvert program. Denne vurdering bygger på en sammenfatning af alle revisionsresultater fra Kommissionen og medlemsstaten og går ud over det fingerpeg, som indikatoren for den samlede restrisiko alene giver. Kommissionen har formelt opdateret sin køreplan i september 2013, bl.a. ved yderligere at præcisere kriterierne for tildeling af artikel 73-status, dvs. accept af revisionsstrategien og overensstemmelsesvurderingen, høj grad af sikkerhed for, at forvaltnings- og kontrolsystemerne fungerer effektivt og løber begrænsede risici, høj grad af sikkerhed for, at revisionsmyndigheden arbejder godt, og at der kun er behov for nogle få eller mindre forbedringer, idet der tages hensyn til Kommissionens samlede revisionsekspertise og erfaring med denne revisionsmyndighed. Den overvejer også Rettens revisionsresultater.

48. Kommissionen mener på grundlag af sin egen vurdering, at kravene er på plads ved udgangen af 2013 for alle 61 programmer. I sin vurdering baserer Kommissionen sig på resultaterne af de omfattende revisionsundersøgelser, der blev påbegyndt i 2009 for effektivt at kontrollere revisionsmyndighedernes pålidelighed. Den tager endvidere hensyn til alle lovbestemmelser, herunder i visse tilfælde anvendelse af statistiske stikprøver som det bedste skøn over risikoen i forbindelse med og effektiviteten af forvaltnings- og kontrolsystemerne, samt "den samlede restrisiko", der er beregnet for hvert program eller gruppe af programmer siden 2012, sådan som det fremgår af ovenstående.

Kommissionen bemærker endvidere, at de programmer, som Retten henviser til i tekstboks 6, udgør 5 % og mindre end 1 % af de samlede tildelinger fra henholdsvis EFRU/Samhørighedsfonden og ESF.

Tekstboks 6 – Oversigt over resultaterne af Rettens test vedrørende artikel 73-betingelserne (2012)

a)

Første led:

Når programmer under et fælles forvaltnings- og kontrolsystem grupperes med henblik på statistiske stikprøver som fastsat i forordningen, kan Kommissionen ikke beregne en samlet restrisiko for hvert program, da revisionsmyndighederne indberetter én enkelt fejlprocent for alle grupperede programmer under ét. Denne fremgangsmåde benyttes i alle tilfælde og for alle medlemsstater, når revisionsmyndighederne samler programmer i én enkelt repræsentativ stikprøve.

De seks programmer, som Retten henviser til, er en del af otte programmer, som henhører under et fælles forvaltnings- og kontrolsystem. Den indberettede og validerede fejlprocent for gruppen af programmer var 2,64 % for 2011. Den tilsvarende samlede restrisiko for gruppen af alle otte programmer under ét var på under 2 %, efter at den relevante attesteringsmyndighed havde

foretaget korrektioner. Kommissionen konkluderede derfor, at systemerne fungerer effektivt for alle otte programmer.

Andet led:

Alle betingelser for at tildele dette program artikel 73-status var allerede til stede i begyndelsen af 2012. Alligevel besluttede Kommissionen at benytte en forsigtig fremgangsmåde for at imødegå risikoen for systemiske fejl i en bestemt foranstaltning i programmet. Den tog derfor et delvist forbehold i den årlige aktivitetsrapport for at dække denne risiko. Det blev efterfølgende bekræftet af medlemsstaten, at hele udgiften i forbindelse med denne foranstaltning var blevet trukket tilbage som en forebyggende foranstaltning allerede i november 2011, og at der blev gennemført en handlingsplan i 2012 for at sikre, at ingen udgift reelt udgjorde en fare for denne foranstaltning. Som følge af denne konklusion blev det delvise forbehold hævet i november 2012. Som følge af to revisionsbesøg på stedet fik programmet tildelt artikel 73-status. De positive resultater, der er anført i den årlige kontrolrapport for 2012, bekræftede denne vurdering med en valideret fejlprocent på under 2 %, og Kommissionen afgav en udtalelse uden forbehold i den årlige aktivitetsrapport for 2012.

b)

Første led:

- Med hensyn til de to sager vedrørende ESF og sagen vedrørende EFRU, som Retten henviser til, bekræfter Kommissionen, at de pågældende revisionsmyndigheder på korrekt vis fulgte Kommissionens vejledning om stikprøver i betragtning af populationens ringe størrelse. Kommissionen bemærker, at anvendelsen af fejlprocenter i forbindelse med stikprøver, som er baseret på ikkestatistiske stikprøver, er fastsat i forordningen i tilfælde af små populationer af operationer. Det er de eneste indikatorer, der kan anvendes til at vurdere den samlede risiko for de pågældende programmer, og anvendes således af Kommissionen med henblik på processen for opnåelse af sikkerhed. I sådanne tilfælde tager Kommissionen også hensyn til populationens særlige kendetegn og til revisionsdækningen. I to sager vedrørende ESF var minimumskravet til dækning (10 %) opfyldt i betragtning af populationens ringe størrelse. Med hensyn til det resterende EFRU-program var anvendelsen i 2011 af en tilfældig stikprøve, der omfattede varer af høj værdi og mere end 10 % af udgifterne, relevant.
- Endvidere baserede Kommissionen ikke kun sin vurdering på de fejlprocenter, der er anført i de årlige kontrolrapporter, men også på andre oplysninger, som den har opnået gennem sit revisionsarbejde, såsom fornyet gennemgang af en række af revisionsmyndighedens kontroller af operationer og akkumuleret viden om, hvordan de pågældende systemer fungerer.
- Da disse oplysninger var positive, konkluderede Kommissionen, at den havde tilstrækkeligt grundlag for at tildele disse tre programmer artikel 73-status.
- Med hensyn til 2013-stikprøven valgte begge revisionsmyndigheder en statistisk stikprøvemethode i betragtning af stigningen i populationens størrelse og den lavere tærskel, der udløser anvendelse af statistiske stikprøver som omhandlet i den reviderede vejledning om stikprøveudtagning, som Kommissionen udsendte i april 2013.

Se også svaret på punkt 36.

Tredje led:

Disse to programmer fik tildelt artikel 73-status i juni 2012, efter at det var blevet konkluderet, at alle betingelser i Kommissionens køreplan var opfyldt. På det tidspunkt havde Kommissionen gennemgået den stikprøvemethode, som revisionsmyndigheden havde anvendt i fire på hinanden følgende årlige kontrolrapporter siden 2008, og fundet den forskriftsmæssig. Oplysningerne om

ændringen af stikprøvemethoden blev givet i december 2012 i den nye årlige kontrolrapport, der omgående blev vurderet. Kommissionen bemærkede på grundlag af sin vurdering, at udelukkelse af udgifter fra den population, hvoraf der skulle tages stikprøver, ikke var i overensstemmelse med reglerne. Den konkluderede dog, at denne ændring i metoden ikke havde nogen virkning for de indberettede fejlprocenter og var blevet valgt af revisionsmyndigheden af hensyn til omkostningseffektiviteten, eftersom de berørte støttemodtagere allerede havde været genstand for revision i de foregående år, uden at der blev konstateret fejl.

Kommissionen bemærker, at ændringen i metoden øgede revisionsdækningen fra 5 % til 20 % sammenlignet med de foregående år.

Fjerde led:

Det OP, som Retten henviser til, er det fjerdemindste OP under ESF. De årlige betalinger i 2010/2012 beløb sig til 1,5 mio. EUR i gennemsnit. Til trods for at dette OP er meget lille, kunne artikel 74, der fastsætter proportionale kontrolordninger for små OP'er, ikke anvendes, da medfinansieringssatsen for dette OP overstiger 40 %.

Kommissionen bekræfter endvidere, at den havde tilstrækkelig grund til at tildele artikel 73-status til dette program, der har tilsvarende virkning som artikel 74, da ESF-revisionsmyndigheden på korrekt vis havde fulgt Kommissionens vejledning om stikprøver, i betragtning af populationens meget ringe størrelse, som i det store og hele lå under den tærskel, der kræves for statistiske stikprøver, som Retten har henvist til i fodnote 9 (under 20 projekter for 2011 og 2012). Derfor kunne statistiske stikprøver ikke anvendes på den pågældende population. Kravet i vejledningen om stikprøver om en dækning på 10 % var imidlertid opfyldt.

Endvidere blev forvaltnings- og kontrolsystemet for dette operationelle program vurderet som værende effektivt, og den fejlprocent, som forvaltningsmyndigheden indberettede og Kommissionen validerede, var konstant på under 2 %.

c) Kommissionen mener, at den tildelte disse to programmer artikel 73-status på grundlag af robuste, ensartede og gennemsigtige kriterier efter at have taget hensyn til Rettens bemærkninger.

I et af de to tilfælde, som Retten henviser til, blev forvaltnings- og kontrolsystemet vurderet som værende effektivt, og de fejlprocenter, som forvaltningsmyndigheden indberettede og Kommissionen validerede, var konstant på under 2 % i perioden (2010-2012).

Med hensyn til det andet tilfælde vedrørte Rettens bemærkninger ikke den måde, revisionsmyndigheden fungerer på, men andre dele af forvaltnings- og kontrolsystemet, og de bliver fulgt op. Kommissionen mener, at de mangler, der er afdækket i forvaltnings- og kontrolsystemet i 2013, ikke nødvendigvis indvirker på dens tillid til revisionsmyndighedens arbejde.

d) De to relevante revisionsmyndigheder fik tildelt artikel 73-status i juni og september 2012. Rettens bemærkning vedrører forhold, der er afsløret i 2013.

Under alle omstændigheder bekræfter Kommissionen efter en grundig vurdering af Rettens bemærkninger, at disse revisionsmyndigheder opfylder kravene for tildeling af artikel 73-status. Kommissionen overvåger nøje, at disse krav fortsat er opfyldt inden for rammerne af sin nylige fælles revisionsundersøgelse vedrørende kontrol med artikel 73 (se svaret på punkt 54).

Fælles svar på punkt 49 og 50:

Som nævnt i den opdaterede køreplan og den fælles revisionsundersøgelse, der blev vedtaget i september 2013, og som er afspejlet i Kommissionens tjenestegrenes revisionsstrategi, foretages der en passende kontrol med artikel 73 gennem analyse af de nationale systemrevisionsrapporter og de årlige kontrolrapporter (herunder om nødvendigt factfinding-besøg), revision af dokumenter på

stedet og fornyet gennemgang af revisioner, der er udført af revisionsmyndigheden, og bilaterale koordinationsmøder.

Se også svaret på punkt 32.

Fælles svar på punkt 51 og 53:

Køreplanen var tænkt som et strategisk dokument til fastsættelse af betingelserne for tildeling af artikel 73-status og til brug i overvågningsøjemed og ikke som et metodologisk dokument. Efter den første række af artikel 73-beslutninger i første halvår 2012 er metoden med gennemførelse af kontrolbesøg blevet udviklet, og den nye undersøgelse er blevet finjusteret på grundlag af erfaringen med to pilotbesøg i 2012, der omfattede fornyet gennemgang og revision af arbejdsdokumenter.

I overensstemmelse med den opdaterede køreplan, den fælles revisionsundersøgelse og revisionsstrategien vil der blive udført et kontrolbesøg for hver revisionsmyndighed med artikel 73-status, i princippet hvert andet år. Disse kontrolbesøg omfatter fornyet gennemgang og revision af arbejdsdokumenter i overensstemmelse med internationale revisionsstandarder.

Fælles svar på punkt 54 og 55:

GD for Regionalpolitik og Bypolitik oplyste i sin årlige aktivitetsrapport for 2012, at på grundlag af dets overvågning af programmer med status som omfattet af bestemmelserne om én enkelt revision var betingelserne fortsat opfyldt for at begrunde denne status, da revisionsmyndighederne på korrekt vis havde indberettet nye mangler i forbindelse med nogle af de berørte programmer. De berørte revisionsmyndigheder fortsatte således med at fungere efter hensigten.

I september 2013 opdaterede Kommissionen formelt sin oprindelige køreplan og vedtog en ordning for revisionsundersøgelser, der fastsætter metoden og processen for overvågning af enkeltrevisionsstatus. Bilag I til den opdaterede køreplan indeholder en oversigt over tiltag/korrigerende foranstaltninger i tilfælde af, at en eller flere af de oprindelige betingelser for gennemførelsen af princippet om én enkelt revision ikke længere er opfyldt.

Kommissionen overvåger alle berørte programmer, herunder ved fornyet gennemgang. Ved udgangen af 2013 omfatter Kommissionens overvågning 19 OP'er med artikel 73-status, som er underlagt syv revisionsmyndigheder, i overensstemmelse med Kommissionens revisionsmetode. Der er ved at blive gennemført korrigerende foranstaltninger for fire revisionsmyndigheder.

GD for Beskæftigelse afdækkede ingen problemer i sin årlige aktivitetsrapport for 2012, som begrundede en fornyet gennemgang af de operationelle programmer, der blev tildelt artikel 73-status i 2012. Derfor skulle der ikke træffes nogen korrigerende foranstaltninger til at inddrage eller suspendere den enkeltrevisionsstatus, som blev tildelt i 2012. Endvidere indledte Kommissionen kontrolbesøg med fokus på disse OP'er i slutningen af 2013.

56. Afslutningen vil bygge på det omfattende revisions- og kontrolarbejde, der er udført i perioden, navnlig med hensyn til den årlige vurdering af den samlede restrisiko i forbindelse med programmet. Se også svarene på punkt 49-53 vedrørende den opdaterede køreplan og revisionsundersøgelsen af overvågningen.

Kommissionen gør også opmærksom på, at gennemførelsen af modellen med én enkelt revision også vil fortsætte i perioden 2014-2020, jf. artikel 140, stk. 3, i forordningen om fælles bestemmelser [fodnote: "*For operationelle programmer, hvorom Kommissionen konkluderer, at revisionsmyndighedens udtalelse er pålidelig, kan Kommissionen aftale med revisionsmyndigheden at begrænse Kommissionens egne revisioner på stedet til en revision af revisionsmyndighedens*"]

arbejde, medmindre der er beviser på mangler i revisionsmyndighedens arbejde vedrørende et regnskabsår, for hvilket regnskaberne allerede er godkendt af Kommissionen"].

60. Kommissionen udsendte vejledninger i de første år af gennemførelsen, der er af afgørende betydning for revisionsmyndighedernes arbejde (f.eks. overensstemmelsesvurdering, revisionsstrategi, vurdering af forvaltnings- og kontrolsystemer, stikprøvemetoder). Disse vejledninger blev udsendt rettidigt ved programmeringsperiodens start (se punkt 62).

Fælles svar på punkt 61 og tekstboks 8:

Vejledning om komplekse spørgsmål såsom dem, Revisionsretten nævner, er nødvendigvis baseret på god og dårlig praksis, som er afdækket i løbet af de første år af gennemførelsen. Udkast til vejledning drøftes på forskellige tekniske møder med revisionsmyndighederne, inden de udformes endeligt på mødet i COCOF (Koordinationsudvalget for Fondene). Dette var navnlig tilfældet med vejledningen om behandlingen af fejl, der blev drøftet indgående med revisionsmyndighederne, inden den blev udsendt formelt.

66.

Første led:

Kommissionen er enig i, at disse obligatoriske oplysninger kunne suppleres yderligere gennem yderligere vejledning, for så vidt angår resultaterne af operationerne. Kommissionen agter at give revisionsmyndighederne yderligere skriftlige præciseringer herom senest ved udgangen af 2013.

Andet led:

Kommissionen modtager supplerende oplysninger om resultaterne af revisioner af operationer, enten skriftligt eller under factfinding-besøg på stedet, når der er behov for det, baseret på sin risikovurdering (se svaret på punkt 32).

Kommissionen vil overveje muligheden af at udsende yderligere skriftlige præciseringer om dette emne.

Tredje led:

Ved afslutningen af programmeringsperioden anmodes revisionsmyndighederne allerede om at udarbejde en flerårig vurdering af, hvordan forvaltnings- og kontrolsystemerne fungerer, samt af muligheden for at foretage korrektioner ved periodens afslutning (se vejledningen om afslutning, der blev udsendt i 2013).

Fjerde led:

Med hensyn til virkningen af senere hændelser for revisionserklæringen er dette allerede delvist omhandlet i vejledningen om behandlingen af fejl, der blev udsendt i december 2011, for så vidt angår "positive" hændelser.

Kommissionen vil overveje muligheden af at udsende yderligere skriftlige præciseringer om dette emne.

Kommissionen har fremsat forslag om, at alle tidligere aspekter omfattes af gennemførelsesretsakter/delegerede retsakter for programmeringsperioden 2014-2020 med henblik på at harmonisere gennemførelsen yderligere.

67. Forordningen og dermed den vejledning, som Kommissionen har udsendt, tager hensyn til internationale revisionsstandarder, men skal afspejle de særlige forhold, der kendetegner samhørighedspolitikken, og den terminologi, der anvendes i forbindelse hermed.

Fælles svar på punkt 68-69:

Det omfattende revisionsarbejde med at kontrollere revisionsmyndighedernes arbejde siden 2009 medførte også et stort kapacitetsopbygningsarbejde i samarbejde med de berørte revisionsmyndigheder. Dette gjorde det til gengæld muligt at udveksle god praksis med alle revisionsmyndigheder gennem supplerende vejledning og tekniske møder.

72. Kommissionen arrangerer fortsat kurser for revisionsmyndighederne, navnlig om stikprøveteknikker, om revisionsarbejdet med henblik på afslutningen af programmeringsperioden 2007-2013 og om revision i forbindelse med den nye programmeringsperiode.

73. Kommissionen bemærker, at tildelingen af artikel 73-status til visse programmer ikke mindsker dens kontrolarbejde. Fordelen for Kommissionen ligger primært i, at den kan koncentrere sine begrænsede revisionsressourcer om programmer og myndigheder, hvortil der er knyttet en højere risiko, frem for at reducere sit samlede kontrolarbejde. Endvidere er én enkelt revision ikke ensbetydende med ingen revision overhovedet. Kontrolbesøg og opfølgende besøg er fortsat nødvendige for at sikre, at man fortsat kan fæste lid til de nationale revisionsmyndigheders revisionsarbejde.

Fælles svar på punkt 74-76:

Kommissionen understreger, at det sikkerhedsniveau, den kan opnå, er blevet øget væsentligt gennem lovgivningsrammen for 2007-2013, navnlig fordi den gør det muligt at vurdere sikkerheden for hvert operationelt program hvert år fra start til gennemførelse. Derfor bør kontrolomkostningerne vurderes ud fra et omkostningseffektivitetssynspunkt.

Kommissionen bemærker, at fondene kan finansiere de forberedende aktiviteter samt forvaltnings-, kontrol-, evaluerings-, informations- og kontrolaktiviteterne i tilknytning til programmer gennem teknisk bistand.

77. Efter flere år med høje fejlprocenter i perioden 2000-2006 besluttede Kommissionen at foreslå styrkede forvaltnings- og kontrolbestemmelser, herunder statistiske stikprøver, for perioden 2007-2013. Disse forslag er i vidt omfang afspejlet i den nuværende lovgivningsramme. Kommissionen bemærker, at fejlprocenterne er betydeligt lavere i indeværende programmeringsperiode.

78.

Kommissionen forventer, at kontrolomkostningerne for programmeringsperioden 2014-20 vil forblive stabile.

Med de forskellige forenklinger af revisionen, der er fastsat i forordningen, kan reduktionen af de administrative byrder (f.eks. mindskede rapporteringskrav og udvidet anvendelse af forenklete omkostningsordninger) eller anvendelse af opdateret vejledning om stikprøver medføre betydelige fordele for revisionsindsatsen.

Dette ville mere end opveje den ekstra indsats, der er nødvendig for at revidere regnskaberne og gennemgå forvaltningserklæringen.

Fælles svar på punkt 79 og 80:

Kommissionen ser med tilfredshed på Revisionsrettens konklusion. Kommissionen mener også, at medlemsstaterne og Kommissionen har styrket den interne kontrolramme for programmerne i perioden 2007-2013 sammenlignet med tidligere programmeringsperioder. Det er Kommissionens opfattelse, at dette bidrager til at sikre en robust revisionskapacitet i hele Unionen.

83. Med hensyn til de risici, som Retten har konstateret, indtager Kommissionen følgende standpunkt:

Første led:

Siden 2009 har Kommissionen udført omfattende revisioner på stedet for at kontrollere revisionsmyndighedernes arbejde. Den udførte 269 revisionsbesøg og kontrollerede henholdsvis 47 og 84 revisionsmyndigheder for EFRU og ESF. Disse omfatter henholdsvis ca. 96 % og 99 % af de samlede tildelinger. Disse kontroller gjorde det muligt for Kommissionen at yde vejledning, bidrage til kapacitetsopbygningen og genberegne fejlprocenterne eller erstatte dem med faste fejlprocenter, såfremt disse blev betragtet som upålidelige.

Kommissionen råder generelt over en grundig proces til at kontrollere pålideligheden af de fejlprocenter, som revisionsmyndighederne har indberettet, og som revideres, når det er relevant. Den omstændighed, at de fejlprocenter, der er anført i de årlige aktivitetsrapporter fra GD for Beskæftigelse og GD for Regionalpolitik og Bypolitik, er i overensstemmelse med de fejlprocenter, som Retten når frem til, underbygger pålideligheden af revisions- og rapporteringssystemet.

Andet led:

Kommissionen har også indført en robust metode til at kontrollere og validere de fejlprocenter, som revisionsmyndighederne har indberettet, herunder om nødvendigt supplerende anmodninger om oplysninger og/eller factfinding-besøg på stedet (i 2013 64 OP'er under EFRU/Samhørighedsfonden i 11 medlemsstater og 23 OP'er under ESF i 10 medlemsstater).

Det store viden, som Kommissionen har erhvervet om, hvordan et stort antal revisionsmyndigheder fungerer, gennem sin omfattende revisionsundersøgelse, viste sig at være meget nyttig for dens vurdering af de indberettede fejlprocenter.

Tredje led:

Kommissionen er af den opfattelse, at den samlede restrisiko, der tager hensyn til fejlprocenterne og de finansielle korrektioner i programmeringsperioden, er en indikator for den samlede korrigerende effekt af de programmer, som Kommissionen hvert år vurderer i sine årlige aktivitetsrapporter.

Den bygger på alle disponible indberettede data for de foregående år og det bedste skøn i vurderingsåret.

Den hjælper Kommissionen med navnlig, men ikke udelukkende, at tackle situationen med programmer med validerede årlige fejlprocenter på mellem 2 % og 5 %.

Sådanne programmer, der tidligere var fri for forbehold, kan nu være omfattet af et forbehold og efterfølgende af retlige procedurer (afbrydelser/suspensioner/finansielle korrektioner).

Takket være anvendelsen af den samlede restrisiko tages der forbehold over for yderligere programmer, hvorved den risiko, som Retten har konstateret for undervurdering af risiciene for disse programmer, mindskes.

Kommissionen har endvidere udført specifikt risikoorienteret revisionsarbejde for at sikre, at de korrektioner, der er indberettet for 68 OP'er i de sidste tre år, faktisk er gennemført, og fratrækker i tilfælde af tvivl eller utilstrækkelig dokumentation de pågældende beløb i de samlede finansielle korrektioner under hensyntagen til formålene med beregningen af restfejlprocenten.

Kommissionen tilstræber altid at sikre, at rapporteringen til dechargemyndigheden giver et retvisende billede af den anslåede risiko for EU's budget for hver medlemsstat, også under hensyntagen til den flerårige korrigerende effekt. Kommissionens tjenestegrene anfører på fuldt gennemsigtig vis alle disponible oplysninger i sine årlige aktivitetsrapporter.

Kommissionen kontrollerer hvert år de fejlprocenter, som er indberettet af revisionsmyndighederne. Denne kontrolproces samt de omfattende resultater af revisionsundersøgelserne gør det muligt for Kommissionen at offentliggøre fuldstændige og pålidelige validerede fejlprocenter i de årlige aktivitetsrapporter og tage de nødvendige forbehold.

Til illustration heraf mener Kommissionen, at den omstændighed, at Kommissionens egen kalkulerede fejlprocent som oplyst i den årlige aktivitetsrapport for tredje år i træk for GD for Beskæftigelse og for andet år i træk for GD for Regionalpolitik og Bypolitik er i overensstemmelse med Rettens fejlprocenter, bekræfter validiteten og pålideligheden af dens fremgangsmåde.

Anbefaling 1

Kommissionen mener, at denne anbefaling allerede er blevet gennemført.

Kommissionen råder over en grundig kontrolproces, herunder factfinding-besøg på stedet, med henblik på at sikre nøjagtigheden og pålideligheden af de fejlprocenter, der indberettes af revisionsmyndighederne. Alternativt anvender den faste fejlprocenter, når den finder, at fejlprocenterne er upålidelige. Denne proces er siden 2009 blevet suppleret af en grundig revisionsundersøgelse fra Kommissionen, hvorved 269 revisionsbesøg gjorde det muligt at kontrollere revisionsmyndighedernes arbejde, herunder ved fornyet gennemgang, der omfattede ca. 90 % af tildelingerne fra fondene. Kommissionen udførte også risikoorienterede revisioner for at kontrollere nøjagtigheden af indberettede finansielle korrektioner.

Kommissionen vil fortsat sikre en streng kontrol med de indberettede fejlprocenter, overvåge og gennemgå revisionsmyndighedernes arbejde og foretage målrettede revisioner af kvaliteten af atteringsmyndighedernes processer for registrering og indberetning af finansielle korrektioner.

Anbefaling 2

Kommissionen har i sit forslag til forordning om fælles bestemmelser for 2014-2020 åbnet mulighed for at foretage finansielle nettokorrektioner i tilfælde af alvorlige uregelmæssigheder, der er konstateret efter fremlæggelsen af årsregnskaberne, og som ikke tidligere er afsløret og/eller indberettet af revisionsmyndigheden, hvilket lovgiveren har tilsluttet sig.

Det er også Kommissionens hensigt i den sekundære lovgivning at foreslå, at de faste korrektioner kan øges for gentagne overtrædelser, som indebærer de samme mangler, når medlemsstaten har undladt at træffe passende korrigerende foranstaltninger for den del af systemet, der var berørt og omfattet af en tidligere korrektion.

84. De tal, som Retten beskriver, er resultatet af de strenge betingelser, der er fastsat i forordningen, og hvorefter Kommissionen og medlemsstaten skal udføre et omfattende revisionsarbejde i overensstemmelse med internationale revisionsstandarder, inden det er muligt at vurdere, hvordan hele forvaltnings- og kontrolsystemet fungerer. Derudover måtte Kommissionen vente på, at den modtog fejlprocenterne i 2010 eller endog 2011, i de fleste tilfælde fordi det tog lang tid, inden gennemførelsen kom i gang. Kommissionen var nødt til omhyggeligt at kontrollere disse fejlprocenter samt resultaterne af dens første fornyede gennemgang på stedet af revisionsmyndighedernes arbejde med henblik på at vurdere effektiviteten af gennemførelsen af forvaltnings- og kontrolsystemerne.

85. Kommissionen er på grundlag af sin egen vurdering stærkt uenig i alle de 15 tilfælde, der er nævnt i tekstboks 6, og mener, at kravene vil være opfyldt ved udgangen af 2013 for alle 61 programmer vedkommende. I sin vurdering baserer Kommissionen sig på resultaterne af de omfattende revisionsundersøgelser, der blev påbegyndt i 2009 for effektivt at kontrollere revisionsmyndighedernes pålidelighed. Den tager endvidere hensyn til alle lovbestemmelser, herunder i visse tilfælde anvendelse af statistiske stikprøver som det bedste skøn over risikoen i forbindelse med og effektiviteten af forvaltnings- og kontrolsystemerne, samt "den samlede restrisiko", der er beregnet for hvert program eller gruppe af programmer siden 2012, sådan som det fremgår af ovenstående. Endvidere er de rejste indvendinger navnlig ikke relevante for små OP'er.

Kommissionen bemærker endvidere, at de programmer, som Retten henviser til i tekstboks 6, udgør 5 % og mindre end 1 % af de samlede tildelinger fra henholdsvis EFRU/Samhørighedsfonden og ESF.

86. Siden Rettens revision har de berørte generaldirektorater i Kommissionen i 2013 i fællesskab udviklet og vedtaget en revisionsundersøgelse med henblik på at overvåge de artikel 73-beslutninger, der for første gang blev meddelt i 2012. I september 2013 har de endvidere truffet en fælles beslutning om at opdatere køreplanen for artikel 73 og overvågningsprocesserne.

Se svaret på anbefaling 4 nedenfor.

Anbefaling 3

Kommissionen finder, at status som omfattet af bestemmelserne om én enkelt revision blev tildelt på grundlag af robuste, ensartede og gennemsigtige kriterier. Den finder endvidere, at alle krav vedrørende disse programmer er opfyldt ved udgangen af 2013.

Kommissionen vil fortsat anvende en robust fremgangsmåde, der er blevet præciseret yderligere med gennemførelsen af dens køreplan vedrørende artikel 73, som blev opdateret i september 2013.

Anbefaling 4

Det er Kommissionens opfattelse, at denne anbefaling blev gennemført med den opdaterede køreplan og revisionsundersøgelsen vedrørende kontrol med artikel 73, der blev vedtaget i september 2013.

Efter meddelelsen af den første række af artikel 73-beslutninger i 2012 og på grundlag af pilotbesøg udviklede Kommissionens tjenestegrene en revisionsmetode til gennemførelse af kontrolbesøg, der omfatter fornyet gennemgang og revision af arbejdsdokumenter i overensstemmelse med internationale standarder om revision.

87. Kommissionen hilser Rettens vurdering velkommen og fortsætter sit tætte samarbejde med revisionsmyndighederne med henblik på løbende at forbedre sin vejledning og støtte. Kommissionen fremmer aktivt gennemførelsen af sin reviderede vejledning om stikprøver fra april 2013 gennem uddannelsesseminarer i forskellige decentraliserede medlemsstater for at sikre passende formidling af oplysningerne til alle berørte revisionsmyndigheder i disse medlemsstater.

Kommissionen er gået i dialog med revisionsmyndighederne for på passende vis at forberede sig på lanceringen af perioden 2014-2020 og for at forbedre den sekundære lovgivning om spørgsmål vedrørende revisionsmyndighedernes arbejde.

Anbefaling 5

Kommissionen er enig i denne anbefaling og er ved at træffe foranstaltninger til sikring af forbedret sekundær lovgivning og rettidig og fuldstændig vejledning inden for en stabil metodologisk ramme for revisionsmyndighedernes arbejde på grundlag af erfaringen fra hele programmeringsperioden 2007-2013.

Kommissionen vil yderligere præcisere visse aspekter af den eksisterende vejledning skriftligt inden udgangen af 2013.

Endvidere er Kommissionen i henhold til forordningen vedrørende programmeringsperioden 2014-2020 bemyndiget til via gennemførelsesretsakter og delegerede retsakter at vedtage bindende modeller for og/eller krav til revisionsmyndighedernes arbejde, der skal bygge på erfaringer og god praksis fra programmeringsperioden 2007-2013.

89. I henhold til traktaten, finansforordningen og sektorspecifikke forordninger er der tilvejebragt en klar ansvarsdeling. Inden for rammerne af de europæiske strukturfonde og Samhørighedsfonden

er der et betydeligt budget for teknisk bistand til rådighed for medlemsstaterne. De skal beslutte, hvordan denne tildeling skal anvendes.

Se også Kommissionens svar på anbefaling 6.

Anbefaling 6

Kommissionen mener, at denne anbefaling allerede er gennemført i konsekvensanalysen fra 2011 (se fodnote 71). Den bemærker endvidere, at beslutningen om at yde teknisk bistand i forbindelse med forskellige kategorier af omkostninger træffes af medlemsstaterne efter ordningen med delt forvaltning og i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Endvidere styrker Kommissionen i forordningen vedrørende 2014-2020 sin tilgang til omkostningseffektivitet på samhørighedsområdet. Som følge heraf skal de nyligt udformede ordninger for gennemførelsen af fondene, herunder i forbindelse med kontrol, *"(...) overholde proportionalitetsprincippet under hensyntagen til omfanget af den tildelte støtte og under hensyntagen til den overordnede målsætning om at mindske den administrative byrde for organer, der er involveret i forvaltning af og kontrol med programmerne"*.